

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.2.2010
COM(2010) 61 final

2010/0039 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a
Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale
statelor membre ale Uniunii Europene (FRONTEX)**

{SEC(2010) 149}

{SEC(2010) 150}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere se referă la modificările ce trebuie aduse Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (FRONTEX), în vederea garantării unei funcționări viitoare corecte și bine definite a Agenției FRONTEX. Obiectivul propunerii este acela de a adapta regulamentul, în lumina evaluărilor efectuate și a experiențelor practice, în vederea clarificării mandatului agenției și remedierii deficiențelor constatate.

Contextul general

Agenția FRONTEX a fost creată în 2004 și a devenit operațională în 2005. Astfel cum s-a solicitat în programul de la Haga, Comisia a adoptat, la 13 februarie 2008, o Comunicare privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a Agenției FRONTEX [COM (2008) 67 final], însoțită de o analiză de impact.

Această comunicare formula recomandări pe termen scurt și mediu și lansa propuneri privind dezvoltarea viitoare, pe termen lung, a agenției.

Comunicarea din 2008 a fost salutăată de Consiliu și de Parlamentul European, ambele instituții împărtășind analiza Comisiei conform căreia agenția s-a dovedit a fi un succes încă de la înființare și exprimându-și dorința de a se continua consolidarea acesteia. Această ambiție s-a reflectat în continuare în numeroase concluzii ale Consiliului și ale Consiliului European, în Pactul privind imigrația și azilul și în programul de la Stockholm, adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009, care pledează pentru consolidarea agenției, inclusiv printr-o revizuire a cadrului său juridic. Rolul agenției în gestionarea integrată a frontierelor Uniunii și orientarea sa viitoare, fac, așadar, obiectul unui solid consens interinstituțional.

În 2008, pe lângă raportul susmenționat al Comisiei privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a Agenției FRONTEX, s-a efectuat o evaluare independentă, în temeiul articolului 33 din Regulamentul FRONTEX. Pe baza acestei evaluări, Consiliul de administrație al FRONTEX a formulat, în atenția Comisiei, o serie de recomandări referitoare la modificarea temeiului juridic al agenției.

Prezenta propunere reflectă ansamblul recomandărilor cuprinse în comunicarea din 2008 și al celor formulate de Consiliul de administrație, în măsura în care acestea implică o revizuire a cadrului juridic al agenției, sub rezerva excepțiilor menționate în analiza de impact.

Dispoziții existente

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene.

Regulamentul (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului în ceea ce privește acest mecanism și de reglementare a sarcinilor și competențelor agenților invitați

Decizia 2005/358/CE a Consiliului din 26 aprilie 2005 de desemnare a sediului Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ANALIZA DE IMPACT

Comunicarea a ocazionat dezbateri aprofundate în cadrul Consiliului și al Parlamentului European. Societatea civilă și mediile academice au organizat, de asemenea, dezbateri privind rolul FRONTEX în contextul politicii Uniunii Europene în materie de imigrație.

Periodic, în cadrul reuniunilor Consiliului de administrație al agenției, au avut loc discuții și schimburi de informații cu statele membre. Agenția a prezentat în mod constant informări cu privire la activitățile sale, în cadrul Consiliului de administrație, în cadrul instituțiilor și prin intermediul diferitelor rapoarte prevăzute de temeiul juridic. Mai mult, au avut loc consultări între funcționari ai Comisiei responsabili de Agenția FRONTEX și omologii lor din cadrul agenției.

La 10 septembrie 2009, la Baden, în Austria, FRONTEX, în parteneriat cu autoritățile austriece, a organizat un atelier de lucru pe tema revizuirii cadrului juridic al agenției, prezidat de Comisie, pentru membrii sau reprezentanții Consiliului de administrație. Comisia a consultat, de asemenea, statele membre, în cadrul reuniunii Comitetului privind imigrația și azilul din 5 octombrie 2008.

Analiza de impact

S-a realizat o analiză de impact - documentul de lucru al serviciilor Comisiei SEC (2010) 149. Subopțiunile au fost evaluate din perspectiva următoarelor „elemente constitutive”, ce reflectă activitățile și obiectivele fundamentale ale agenției:

- revizuirea dispozițiilor existente privind utilizarea echipamentelor tehnice în operațiunile comune, inclusiv a mecanismelor de furnizare de astfel de echipamente de către statele membre;
- mecanismele de îmbunătățire a disponibilității polițiștilor de frontieră în operațiuni comune;
- revizuirea rolului agenției în pregătirea, coordonarea și punerea în aplicare a operațiunilor, inclusiv cu privire la partajarea sarcinilor între agenție și statele membre;
- extinderea mandatului agenției în ceea ce privește cooperarea cu țările terțe în domeniul gestionării frontierelor;
- mandatarea agenției pentru colectarea și prelucrarea datelor cu caracter personal;
- revizuirea mandatului agenției în ceea ce privește operațiunile de returnare;
- mandatarea agenției pentru a contribui la evaluarea activității statelor membre în domeniul gestionării frontierelor.

Fiecare opțiune de politică a fost evaluată pe baza criteriilor următoare:

- opțiunea contribuie la remedierea deficienței constatate, adică la o mai bună realizare a obiectivului (obiectivelor) respective?
- opțiunea are vreun impact asupra țărilor terțe?
- opțiunea are vreun impact bugetar asupra agenției sau asupra statelor membre?
- care sunt potențialele implicații asupra drepturilor fundamentale?

Opțiunea preferată în analiza de impact constă într-o combinație a următoarelor subopțiuni:

- un mecanism revizuit ce prevede contribuții obligatorii cu echipamente din partea statelor membre, precum și achiziționarea/închirierea treptată de echipamente proprii de către FRONTEX, pe baza unor noi analize ale necesarului și costurilor;
- un mecanism revizuit ce prevede contribuții obligatorii de resurse umane din partea statelor membre, precum și cu o echipă de polițiști de frontieră detașați cu titlu semipermanent din statele membre la FRONTEX, cu statut de experți naționali;
- acordarea unui rol de codecizie agenției, pentru punerea în aplicare a operațiunilor comune, cu reguli detaliate privind planul operativ, evaluarea și raportarea incidentelor, a căror aplicare va fi asigurată de FRONTEX.
- acordarea permisiunii FRONTEX de a finanța și pune în aplicare proiecte de asistență tehnică în țări terțe și de a detașa ofițeri de legătură în țări terțe;
- acordarea unui mandat limitat FRONTEX pentru prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la lupta împotriva rețelelor criminale implicate în organizarea imigrației ilegale, cu condiția ca o astfel de prelucrare a datelor cu caracter personal de către FRONTEX să fie legală, necesară și proporțională în raport cu competențele agenției;
- acordarea unui rol de coordonare FRONTEX în punerea în aplicare a operațiunilor comune de returnare;
- acordarea unui mandat FRONTEX pentru analizarea riscurilor operative și a necesităților operative în statele membre.

Urmare avizelor emise de Comitetul pentru analiza de impact la 8 decembrie 2009 și 11 ianuarie 2010, analiza de impact a fost revizuită substanțial, în special în ceea ce privește definirea problemei și a situației de referință, definirea obiectivelor generale și operaționale, a secțiunilor referitoare la subsidiaritate și proporționalitate și în ceea ce privește costurile.

Opțiunea preferată este integral reflectată în prezenta propunere legislativă, cu excepția atribuirii unui mandat limitat FRONTEX pentru prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la lupta împotriva rețelelor criminale implicate în organizarea imigrației ilegale. Comisia consideră că trebuie explorate toate posibilitățile de consolidare a luptei împotriva traficului ilegal de migranți și împotriva traficului de persoane. Cu toate acestea, Comisia preferă abordarea problemei referitoare la datele cu caracter personal în contextul strategiei globale privind schimbul de informații, ce va fi prezentată în cursul anului și ținând cont, de asemenea, de procesul de reflecție care va avea loc cu privire la modul de dezvoltare în

continuare a cooperării între agențiile din domeniul justiției și afacerilor interne, astfel cum s-a solicitat în programul de la Stockholm.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumat

Cele mai importante propuneri de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului reflectă schimbările necesare în vederea punerii în aplicare a opțiunii preferate din analiza de impact. În plus, au fost introduse un număr de modificări minore cu caracter esențial administrativ, ținându-se cont de recomandările Consiliului de administrație, precum și de noile dispoziții „standard”, utilizate în alte propuneri ale Comisiei referitoare la înființarea de noi agenții.

Temeiul juridic

Articolele 74 și 77 alineatul (1) literele (b) și (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prezenta propunere modifică Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției FRONTEX, modificat în 2007 prin Regulamentul nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră, care aveau ca temei dispozițiile echivalente din Tratatul de instituire a Comunității Europene și anume, articolul 62 alineatul (2) și articolul 66.

Principiul subsidiarității

Articolul 74 prevede că Consiliul adoptă măsuri în vederea asigurării cooperării administrative, în domeniile vizate în prezentul titlu, între serviciile competente ale statelor membre, precum și între serviciile respective și Comisie.

Articolul 77 alineatul (1) literele (b) și (c) conferă Uniunii competența de a dezvolta o politică ce vizează asigurarea controlului persoanelor și monitorizarea eficientă a trecerii frontierelor externe și introducerea treptată unui sistem integrat de gestionare a frontierelor externe.

Prezenta propunere se încadrează în limitele stabilite prin aceste dispoziții și respectă, în special, partajarea competențelor prevăzută în Tratat, prin faptul că statele membre rămân responsabile pentru controlul frontierelor lor externe. Propunerea este conformă, în special, cu principiul potrivit căruia, în contextul operațiunilor coordonate de agenție, agenții invitați pot îndeplini sarcini și exercita competențe numai în baza instrucțiunilor primite din partea polițiștilor de frontieră din statul membru gazdă și, ca regulă generală, în prezența acestora din urmă. Deciziile de refuzare a intrării, în conformitate cu Codul Schengen al frontierelor, se iau numai de către polițiștii de frontieră ai statului membru gazdă. Agenției nu i se transferă nici o putere de decizie în acest sens.

Obiectivele prezentei propuneri, respectând aceleași limite fundamentale ca și dispozițiile existente, constau în dezvoltarea în continuare a unui sistem integrat de cooperare operațională și nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre.

Principiul proporționalității

Articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că acțiunea Uniunii nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a îndeplini obiectivele tratatului. Forma aleasă pentru această acțiune a Uniunii trebuie să permită propunerii să își atingă obiectivul și să fie pusă în aplicare într-un mod cât mai eficient posibil.

Inițiativa propusă — modificarea regulamentului — reprezintă o dezvoltare suplimentară a acquis-ului Schengen care luptă împotriva organizării imigrației ilegale și asigură cooperarea între serviciile competente ale administrațiilor statelor membre, precum și între serviciile respective și Comisie. Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

Alegerea instrumentului

Instrumentul propus: regulament.

Alte mijloace nu ar fi adecvate, deoarece **prezenta propunere modifică un regulament**.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea modifică un regulament existent privind mandatul și funcționarea unei agenții europene. Subvenția acordată Agenției FRONTEX este deja cuprinsă în bugetul Uniunii.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

Consecințele diferitelor protocoale anexate la tratate și ale acordurilor de asociere încheiate cu țări terțe

Întrucât temeiul juridic al prezentei propuneri este titlul V partea a treia din Tratatul privind funcționarea UE, se aplică sistemul „geometriei variabile” prevăzut de protocoalele privind poziția Regatului Unit, a Irlandei și a Danemarcei, precum și de Protocolul Schengen. Prezenta propunere se bazează pe acquis-ul Schengen. Prin urmare, trebuie luate în considerare următoarele consecințe legate de diferite protocoale:

Regatul Unit și Irlanda

Regatul Unit și Irlanda nu participă la prezentul regulament, în conformitate cu articolul 4 din Protocolul privind acquis-ul Schengen, anexat la Tratatul privind UE și la Tratatul privind funcționarea UE, și cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000, privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen.

Danemarca

În temeiul Protocolului privind poziția Danemarcei, anexat TUE și TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor conform titlului V al părții a treia din TFUE.

Prezenta propunere se bazează pe acquis-ul Schengen și, în conformitate cu articolul 4 din protocol, în termen de șase luni de la adoptarea de către Consiliu a unei măsuri referitoare la o

propunere sau la o inițiativă care urmărește dezvoltarea acquis-ului Schengen în temeiul dispozițiilor prevăzute în prezenta parte, Danemarca decide cu privire la transpunerea măsurii respective în dreptul său intern.

Islanda și Norvegia

În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta propunere reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹.

Elveția

În ceea ce privește Elveția, prezenta propunere reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen².

Liechtenstein

În ceea ce privește Principatul Liechtenstein, prezenta propunere reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen³.

Scurtă trecere în revistă a modificărilor propuse

Articolul 1 - Instituirea agenției

- clarificarea cadrului juridic în care funcționează agenția

Articolul 1a - Definiții

- clarificarea noțiunii de „stat membru gazdă”
- introducerea noțiunii de „echipe comune de asistență Frontex”
- revizuirea definiției „echipamentului tehnic”

Articolul 2 - Principalele atribuții

- alineatul (1), litera (c): extinderea activităților referitoare la analiza riscurilor
- alineatul (1) litera (d): intensificarea lucrărilor de cercetare
- alineatul (1) litera (f): introducerea posibilității de coordonare a operațiunilor comune de returnare

¹ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

² JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

³ JO L [...], [...], p. [...].

- alineatul (1) litera (h): atribuție nouă referitoare la dezvoltarea și funcționarea sistemelor de informații
- alineatul (1) litera (i): atribuție nouă referitoare la acordarea de asistență către Eurosur
- alineatul (1a): obligația, pentru întreg personalul care participă, de exemplu, la operațiunile comune sau la operațiunile comune de returnare, de a primi o pregătire adecvată în materia de drepturi fundamentale
- alineatul (2), a treia liniuță: introducerea unui mecanism de raportare către Consiliul de administrație cu privire la activitățile operative ale statelor membre cu țările terțe.

Articolul 3 - Operațiuni comune și proiecte pilot la frontierele externe

- alineatul (1): introducerea unei obligații de întocmire a unui plan operativ, de realizare a unei analize prealabile a riscurilor și acordarea posibilității agenției de a pune capăt operațiunilor, în cazul în care condițiile nu mai sunt îndeplinite
- alineatul (2): nou - introducerea obligației agenției de a constitui o echipă de polițiști de frontieră (FJST)
- alineatul (4): introducerea unei obligații de a transmite Consiliului de administrație rapoartele de evaluare a operațiunilor, în termen de 60 de zile de la terminarea unei operațiuni
- alineatul (5): posibilitatea unei asistențe financiare crescute

Articolul 3a - Aspecte organizatorice ale operațiunilor comune și ale proiectelor pilot (Nou)

Introducerea unui nou articol care să prevadă la alineatul (1) condițiile generale referitoare la obligația de a întocmi un plan operativ pentru toate operațiunile. Acest articol cuprinde dispoziții referitoare la conținutul și componentele planului operativ, la atribuțiile și responsabilitățile respective, la alcătuirea echipelor, la comandă și control, la mecanismele de raportare și anume, evaluarea și raportarea incidentelor, la echipamentele tehnice și la jurisdicția aplicabilă.

Alineatele (2) și (3) prevăd obligația ca agenția și statul membru solicitant să convină asupra planului operativ și ca agenția să vegheze la punerea în aplicare operațională a tuturor aspectelor organizatorice.

Articolul 3b – Componenta și detașarea echipelor comune de asistență Frontex (Nou)

Se introduce un nou articol, care prevede:

la alineatul (1), condițiile generale privind profilul și numărul de polițiști de frontieră care să fie puși la dispoziția FJST

la alineatul (2), obligația agenției de a contribui la FJST

la alineatul (3), obligația statelor membre de a pune la dispoziție polițiști de frontieră în vederea desfășurării lor

la alineatul (4), obligația membrilor echipelor de a-și îndeplini atribuțiile cu deplina respectare a drepturilor fundamentale și a demnității umane

la alineatul (5), comunicarea referitoare la FJST, să aibă loc prin intermediul punctelor naționale de contact

la alineatul (6), obligația pentru agenție de a numi un agent coordonator în zonele unde sunt desfășurați membrii FJST

la alineatul (7), obligația pentru agenție de a suporta costurile aferente desfășurării polițiștilor de frontieră din statele membre participante la FJST

Articolul 4 – Analiza riscurilor

Introducerea obligației statele membre de a furniza informațiile necesare privind amenințările la frontierele externe.

Introducerea unei noi liniuțe pentru prevederea obligației agenției de a evalua periodic capacitatea statelor membre de a face față viitoarelor provocări la frontierele externe.

Articolul 5 - Formare

Introducerea obligației statelor membre de a integra trunchiul comun al planului de învățământ în programul de formare a polițiștilor de frontieră naționali și de a se face referire în mod expres la faptul că aceste cursuri de formare vor include aspecte referitoare la drepturile fundamentale, cum este de altfel deja cazul în cadrul programului de lucru al FRONTEX.

Articolul 6 - Cercetare

Consolidarea rolului agenției și anume, prin monitorizarea evoluțiilor înregistrate și contribuția la acestea în activitățile de cercetare relevante

Articolul 7 – Echipament tehnic

Dispozițiile privind echipamentul tehnic se modifică după cum urmează:

alineatul (1): clarificarea mandatului agenției în privința achiziționării sau închirierii de echipament tehnic și reglementarea înregistrării echipamentului greu

alineatul (2): obligația agenției de a înființa și de a ține un inventar centralizat al parcului de echipamente tehnice (TEP)

alineatul (3): obligația statelor membre de a contribui la TEP astfel încât agenția să dispună de echipamentele minime necesare pentru a răspunde necesităților acesteia

alineatul (4): reguli referitoare la gestionarea TEP de către agenție

alineatul (5): reguli privind rambursarea cantităților minimale pe tipuri de echipamente, condițiile referitoare la utilizare și costurile eligibile

alineatul (6): obligația agenției de a informa Consiliul de administrație privind componența și utilizarea echipamentului ce face parte din TEP și privind acțiunile ulterioare

Articolul 8 - Sprijin pentru statele membre în situațiile care necesită asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe

A fost eliminat, deoarece acest aspect este deja abordat într-o manieră satisfăcătoare de dispozițiile privind operațiunile comune, echipamentul tehnic și echipele comune de asistență Frontex.

Articolul 8e – Planul operativ

Alineatul (1): ajustări necesare, ca urmare a dispozițiilor noului articol 3a

Articolul 8h – Costuri

Alineatul (1): introducerea unei dispoziții privind rambursarea costurilor aferente FJST

Articolul 9 - Cooperarea în materie de returnare

Alineatul (1): clarificarea politicii UE de returnare, a dispozițiilor financiare și introducerea posibilității ca un stat membru să solicite agenției să asigure coordonarea unei operațiuni de returnare.

Alineatele (2) și (3): obligația agenției de a adopta un cod de conduită aplicabil în cadrul operațiunilor comune de returnare, inclusiv cu privire la monitorizarea returnării forțate și a respectării drepturilor fundamentale.

Alineatul (4): obligația statelor membre de a informa agenția cu privire la operațiunile lor planificate de returnare și cu privire la nivelul de asistență solicitat din partea Agenției. Obligația agenției de a întocmi un plan operativ cu privire la care decide Consiliul de administrație.

Alineatul (5): clarificarea rolului agenției în ceea ce privește identificarea țărilor terțe relevante.

Articolul 11 - Sistemele de schimb de informații

Modificarea rolului agenției prin introducerea obligației acesteia de a facilita schimbul de informații.

Introducerea obligației agenției de a dezvolta și gestiona un sistem de informații capabil să realizeze schimbul de informații clasificate.

Articolul 11a – Protecția datelor (Nou)

Obligația agenției de a prelucra date în conformitate cu Regulamentul nr. 45/2001 și obligația Consiliului de administrație de a lua măsuri pentru aplicarea regulamentului menționat.

Articolul 11b - Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate (Nou)

Obligația agenției de a aplica principiile de securitate prevăzute în Decizia 2001/844 privind informațiile clasificate. Obligația de a prelucra informații sensibile neclasificate, astfel cum au fost adoptate și aplicate de Comisie.

Articolul 13 – Cooperarea cu agențiile și organismele Uniunii Europene și cu organizațiile internaționale

Introducerea posibilității de cooperare cu alte agenții și organisme ale Uniunii Europene.

Articolul 14 - Facilitarea cooperării operative cu țările terțe și a cooperării cu autoritățile competente ale țărilor terțe

Se adaugă următoarele alineate:

alineatul (2): posibilitatea agenției de a desfășura ofițeri de legătură în țările terțe

alineatul (3): descrierea atribuțiilor ofițerilor de legătură

alineatul (4): posibilitatea agenției de a beneficia de finanțare comunitară, de a iniția de proiecte de asistență tehnică în țări terțe și de a invita observatori

alineatul (5): obligația statelor membre de a clarifica, acolo unde este cazul, rolul agenției în acordurile bilaterale pe care acestea le-au încheiat cu țări terțe

alineatul (7): desfășurarea de ofițeri de legătură și încheierea de acorduri de lucru cu țările terțe sunt supuse aprobării prealabile a Comisiei

Articolul 15a – Acord privind sediul (Nou)

Clarificarea necesității de a încheia un acord privind sediul între agenție și statul membru gazdă și a condițiilor aferente acestuia.

Articolul 17 – Personalul

Alineatul (3): clarificarea rolului personalului agenției, prin prevederea participării personalului calificat la activitățile operative

Articolul 20 – Atribuțiile Consiliului de administrație

Alineatul (2) litera (h): este necesar acordul prealabil al Comisiei pentru adoptarea/modificarea structurii organizaționale și a politicii de personal a agenției (nou)

Alineatul (2) litera (i): introducerea unei dispoziții referitoare la aprobarea Planului multianual al agenției (nou)

Alineatul (4): reflectarea rolului sporit al agenției în ceea ce privește activitățile de cercetare

Articolul 21 – Componenta Consiliului de administrație

Alineatul (1): eliminarea restricției privind prelungirea mandatului

Alineatul (3): introducerea unei trimiteri la acordurile de asociere încheiate

Articolul 25 - Funcțiile și competențele directorului executiv

Alineatul (3) litera (g): introducerea obligației de executare a planurilor operative.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției
Europene
pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre
Uniunii Europene (FRONTEX)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 74 și 77 alineatul (1) literele (b) și (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

după transmiterea propunerii către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Dezvoltarea unei politici de imigrație globale și orientate spre viitor, bazată pe solidaritatea și responsabilitate, rămâne un obiectiv strategic esențial pentru Uniunea Europeană.
- (2) Politica UE în domeniul frontierelor externe ale Uniunii Europene are ca obiectiv asigurarea unei gestionări integrate a frontierelor care să garanteze un nivel uniform și înalt de control și de supraveghere, ce reprezintă un corolar indispensabil al liberei circulații a persoanelor în Uniunea Europeană și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. În acest scop, este prevăzută stabilirea unor norme comune privind standardele și procedurile de control la frontierele externe.
- (3) Punerea în aplicare eficientă a normelor comune presupune o coordonare sporită a cooperării operative între statele membre.
- (4) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, cu precădere demnitatea umană, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, dreptul la libertate și securitate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la azil, principiile nereturnării și nediscriminării, drepturile copilului și dreptul la o cale de atac efectivă. Prezentul regulament ar trebui aplicat de către statele membre cu respectarea acestor drepturi și principii.

- (5) În 2004, Consiliul European a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene⁴ denumită în continuare „agenția”, care a devenit operațională în mai 2005.
- (6) Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 a fost modificat în 2007 prin Regulamentul (CE) nr: 863/2007 de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră⁵.
- (7) Gestionarea eficientă a frontierelor externe prin intermediul activităților de control și de supraveghere contribuie la combaterea imigrației ilegale și a traficului de persoane, precum și la reducerea amenințărilor la adresa siguranței interne, a ordinii publice, a sănătății publice și a relațiilor internaționale ale statelor membre.
- (8) Controlul la frontierele externe nu este doar în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se efectuează, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele lor interne.
- (9) Programul multianual pentru un spațiu de libertate, securitate și justiție în slujba cetățenilor (programul de la Stockholm), adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009, subliniază necesitatea clarificării și sporirii rolului FRONTEX în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe ale Uniunii Europene.
- (10) Mandatul agenției ar trebui, prin urmare, revizuit, în vederea consolidării capacităților sale operative, garantându-se în același timp că toate măsurile luate sunt proporționale cu obiectivele urmărite și respectă pe deplin drepturile fundamentale și drepturile refugiaților și ale solicitanților de azil, în special, interdicția returnării.
- (11) Posibilitățile actuale de acordare de asistență efectivă statelor membre în ceea ce privește aspectele operaționale ale gestionării frontierelor externe ar trebui sporite în ceea ce privește resursele tehnice disponibile; agenția ar trebui să poată planifica, cu suficientă acuratețe, coordonarea operațiunilor comune sau a proiectelor pilot.
- (12) Nivelurile minime de echipament tehnic necesar, furnizate în mod obligatoriu de statele membre și/sau de agenție vor contribui într-o mare măsură la o mai bună planificare și de executare a operațiunilor avute în vedere și coordonate de agenție.
- (13) Agenția ar trebui să gestioneze listele cu echipamentele tehnice puse la dispoziție de statele membre și de agenție, contribuind astfel la „punerea în comun” a resurselor materiale. Aceste liste ar trebui să conțină un număr minim de categorii de echipamente tehnice necesare pentru a-i permite agenției să își desfășoare activitățile în conformitate cu prezentul Regulament.
- (14) În vederea garantării eficacității operațiunilor, statele membre ar trebui să pună la dispoziție un număr adecvat de polițiști de frontieră, care să participe la operațiunile comune și la proiectele pilot. Prin urmare, trebuie prevăzută constituirea de echipe de polițiști de frontieră care urmează să fie desfășurați de agenție.

⁴ JO L 349, 25.11.2004, p. 1.

⁵ JO L 199, 31.7.2007, p. 30.

- (15) Agenția ar trebui să poată contribui la aceste echipe cu polițiști de frontieră detașați cu titlu semi-permanent de statele membre, care cărora li se aplică, în exercițiul atribuțiilor și competențelor acestora, același cadru juridic ca și agenții invitați afectați în mod direct echipelor de către statele membre. Agenția ar trebui să își adapteze regulile interne privind experții naționali detașați pentru a permite statului gazdă să dea instrucțiuni directe polițiștilor de frontieră în cadrul operațiunilor comune sau a proiectelor pilot.
- (16) Un plan operativ bine definit, incluzând o evaluare și o obligație de raportare a incidentelor, aprobat de statele membre și de agenție înainte de începerea operațiunilor, va contribui într-o mare măsură la realizarea obiectivelor prezentului regulament, prin instaurarea unui mod de operare mai armonizat în privința coordonării operațiunilor.
- (17) Mecanismul de raportare a incidentelor este utilizat de agenție pentru a transmite autorităților publice relevante și Consiliului de administrație orice informații privind acuzații credibile de încălcări, în special, ale regulamentului 2007/2004 sau ale Codului frontierelor Schengen, inclusiv ale drepturilor fundamentale, în cursul operațiunilor comune sau a proiectelor pilot.
- (18) Analiza riscurilor s-a dovedit a fi un element esențial pentru desfășurarea operațiunilor la frontierele externe. Calitatea sa ar trebui îmbunătățită prin adăugarea unei metode de evaluare a structurilor naționale, a echipamentelor și a resurselor pe care statele membre le au la dispoziție.
- (19) Agenția ar trebui să asigure o formare la nivel european, inclusiv în domeniul drepturilor fundamentale, pentru instructorii naționali ai polițiștilor de frontieră și cursuri suplimentare de formare și seminare privind controlul și supravegherea frontierelor externe și îndepărtarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală în statele membre, pentru agenții serviciilor naționale competente. Agenția poate organiza activități de formare profesională în cooperare cu statele membre pe teritoriul acestora. Statele membre ar trebui să integreze rezultatele activității în domeniu a agenției în programele naționale de formare a polițiștilor lor de frontieră.
- (20) Agenția ar trebui să urmărească și să contribuie la progresele înregistrate în domeniul cercetării științifice, relevante pentru domeniul său de competență și să comunice aceste informații Comisiei și statelor membre.
- (21) În majoritatea statelor membre, aspectele operaționale ale returnării resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală în statele membre sunt de competența autorităților responsabile pentru controlul frontierelor externe. Având în vedere faptul că îndeplinirea acestor sarcini la nivel european reprezintă o valoare adăugată evidentă, agenția ar trebui, în deplină conformitate cu politica UE privind returnarea, să ofere asistența și coordonarea necesare organizării operațiunilor comune de returnare întreprinse de statele membre, să identifice cele mai bune practici pentru obținerea documentelor de călătorie și să definească un cod de conduită care să fie respectat în cazul returnărilor resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriile statelor membre. Trebuie evitată punerea la dispoziție a mijloacelor financiare ale Uniunii pentru activități și operațiuni care nu sunt efectuate în conformitate cu Carta Drepturilor Fundamentale.

- (22) În scopul îndeplinirii misiunii sale și în măsura necesară pentru realizarea atribuțiilor sale, agenția poate coopera cu Europol, Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale și alte agenții și organisme ale Uniunii Europene, cu autoritățile competente ale țărilor terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, în cadrul acordurilor de lucru încheiate în conformitate cu dispozițiile relevante din tratat. Agenția ar trebui să faciliteze cooperarea operativă între statele membre și țările terțe în cadrul politicii Uniunii Europene privind relațiile externe.
- (23) Cooperarea cu țările terțe în domeniile reglementate de Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 este din ce în ce mai importantă. În vederea stabilirii unui model de cooperare solidă cu țările terțe relevante, agenția ar trebui să aibă posibilitatea de a iniția și finanța proiecte de asistență tehnică și de a detașa ofițeri de legătură în țări terțe. Agenția ar trebui să aibă posibilitatea de a invita reprezentanți ai țărilor terțe să participe la activitățile sale, după asigurarea formării necesare a acestora. Instituirea cooperării cu țările terțe permite, de asemenea, promovarea standardelor europene în materie de gestionare a frontierelor, inclusiv respectarea drepturilor fundamentale și a demnității umane.
- (24) În vederea garantării unor condiții de încadrare deschise și transparente și a unui tratament egal al personalului, Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene („Statutul funcționarilor”) ar trebui să se aplice personalului și directorului executiv al agenției, inclusiv normele privind secretul profesional sau alte obligații echivalente de confidențialitate.
- (25) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁶ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către agenție. Prin urmare, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor trebuie să monitorizeze prelucrarea, de către agenție, a datelor cu caracter personal și are dreptul să obțină din partea Agenției accesul la toate informațiile necesare pentru investigațiile sale.
- (26) În măsura în care statele membre prelucrează datele cu caracter personal, se aplică Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995, privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁷.
- (27) În asigurarea gestionării operaționale a sistemelor informatice, agenția ar trebui să aplice standarde europene și internaționale, luând în considerare cele mai exigente cerințe profesionale.
- (28) Deoarece obiectivele prezentului regulament, respectiv nevoia instituirii unei gestionări integrate a cooperării operative la frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii Europene nu pot fi realizate într-o manieră satisfăcătoare de către statele membre și, în consecință, pot fi realizate mai bine la nivelul UE, Uniunea Europeană

⁶ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁷ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor în cauză.

- (29) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen în sensul acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, dezvoltare care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 litera A din Decizia 1999/437/CE⁸ a Consiliului privind anumite modalități de aplicare a acestui acord. În consecință, delegațiile Republicii Islanda și Regatului Norvegiei ar trebui să participe în calitate de membri ai Consiliului de administrație al agenției, deși cu drepturi de vot limitate.
- (30) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁹, dispoziții care intră sub incidența domeniului prevăzut la articolul 1 punctele A, B și G din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului privind încheierea acestui acord, în numele Comunității Europene.
- (31) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctele A, B și G din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/261/CE a Consiliului¹⁰.
- (32) În conformitate cu Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind UE și la Tratatul privind funcționarea UE, Danemarca nu participă la adoptarea, de către Consiliu, a măsurilor în temeiul titlului V partea a treia din Tratatul privind funcționarea UE, cu excepția „măsurilor prin care se stabilesc țările terțe ai căror resortisanți trebuie să posede o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și măsurilor privind instituirea unui model uniform de viză”. Prezenta propunere se bazează pe acquis-ul Schengen și, în conformitate cu articolul 4 din Protocolul privind poziția Danemarcei, în termen de șase luni de la adoptarea de către Consiliu a unei măsuri referitoare la o propunere sau la o inițiativă care urmărește dezvoltarea acquis-ului Schengen în temeiul dispozițiilor prevăzute la titlul V partea a treia din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca decide cu privire la transpunerea măsurii respective în legislația sa internă”.

⁸ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁹ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

¹⁰ JO L 83, 26.3.2008, p. 3.

- (33) Prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la punerea în aplicare a unora dintre dispozițiile acquis-ului Schengen¹¹. În consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru acesta și nu i se aplică.
- (34) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen¹². În consecință, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică.
- (35) Agenția ar trebui să faciliteze organizarea de acțiuni operative în cadrul cărora statele membre să poată beneficia de cunoștințele și echipamentele pe care Irlanda și Regatul Unit pot fi dispuse să le ofere, în conformitate cu modalitățile ce urmează a fi stabilite, de la caz la caz, de către Consiliul de administrație. În acest scop, reprezentanții Irlandei și ai Regatului Unit ar trebui invitați să ia parte la reuniunile Consiliului de administrație, pentru a le permite să participe pe deplin la deliberările privind pregătirea acțiunilor operative în cauză.
- (36) Există o controversă între Spania și Regatul Unit privind demarcarea frontierelor Gibraltarului.
- (37) Suspendarea aplicabilității prezentului regulament cu privire la frontierele Gibraltarului nu antrenează nici o modificare a pozițiilor statelor implicate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Modificare

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Având în vedere faptul că responsabilitatea privind controlul și supravegherea frontierelor externe revine statelor membre, agenția facilitează și eficientizează aplicarea măsurilor comunitare existente și viitoare cu privire la gestionarea frontierelor externe, în special Codul frontierelor Shengen¹³, cu respectarea dispozițiilor pertinente ale dreptului comunitar și ale dreptului internațional și a obligațiilor referitoare la accesul la protecție internațională și la drepturile fundamentale. Agenția îndeplinește acest obiectiv prin asigurarea coordonării acțiunilor întreprinse de statele membre pentru punerea în aplicare a măsurilor respective, contribuind astfel la atingerea unui nivel eficient, înalt și uniform de control al persoanelor și de supraveghere a frontierelor externe ale statelor membre.”

- (2) Articolul 1a se modifică după cum urmează:

¹¹ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

¹² JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

¹³ JO L 105, 13.4.2006, p.1.

(a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru pe teritoriul căruia, sau lângă care, are loc o desfășurare a unei echipe de intervenție rapidă la frontieră, o operațiune comună sau un proiect pilot;”

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. „membri ai echipelor” înseamnă polițiști de frontieră ai statelor membre care fac parte din echipa de intervenție rapidă la frontieră sau din echipa de asistență comună Frontex, alții decât cei aparținând statului membru gazdă;”

(c) Se introduce următorul punct (7):

„7. „echipament tehnic” înseamnă orice tip de echipamente tehnice utilizate în cadrul operațiunilor comune, al proiectelor pilot, al echipelor de intervenție rapidă la frontieră, al operațiunilor de returnare sau în cadrul proiectelor de asistență tehnică”.

(3) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) efectuează analize ale riscurilor, inclusiv evaluarea capacității statelor membre de a răspunde amenințărilor și presiunii la frontierele externe;

(d) participă la progresul cercetărilor relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe;”

(ii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) furnizează statelor membre sprijinul necesar, inclusiv, la cererea acestora, coordonarea organizării operațiunilor comune de returnare.”

(iii) se adaugă literele (h) și (i) următoare:

„(h) dezvoltă și gestionează sisteme de informații care permit schimbul rapid și fiabil de informații privind riscurile emergente la frontierele externe, inclusiv Rețeaua de Informare și Coordonare instituită prin Decizia 2005/267/CE a Consiliului,¹⁴;

(i) furnizează asistența necesară pentru dezvoltarea și gestionarea unui sistem european de supraveghere a frontierelor și, după caz, pentru dezvoltarea unui mediu comun de partajare a informațiilor, inclusiv în ceea ce privește interoperabilitatea sistemelor.”

(b) Se introduce următorul alineat (1a):

¹⁴ JO L 83, 1.4.2005, p. 48.

„toți polițiștii de frontieră și alți membri ai personalului statelor membre, precum și personalul agenției, primesc, înainte de a participa la activitățile operative organizate de agenție, o pregătire în domeniul dispozițiilor pertinente ale dreptului comunitar, ale dreptului internațional, inclusiv în domeniul drepturilor fundamentale și al accesului la protecția internațională.”

(c) La alineatul 2, ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre informează agenția cu privire la aceste activități operative la frontierele externe în afara cadrului agenției. Directorul executiv informează cu regularitate și cel puțin o dată pe an, Consiliul de administrație cu privire la aceste aspecte.”

(4) Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Operațiuni comune și proiecte pilot la frontierele externe

1. Agenția evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune și proiecte pilot înaintate de statele membre, inclusiv cererile statelor membre referitoare la circumstanțele ce necesită asistență tehnică și operativă sporită.

Agenția poate iniția ea însăși operațiuni comune și proiecte pilot, în cooperare cu statele membre.

Aceasta poate decide, de asemenea, să pună echipamentul său tehnic la dispoziția statelor membre care participă la operațiunile comune sau la proiectele pilot.

Toate operațiunile comune și proiectele pilot menționate mai sus ar trebui precedate de o analiză riguroasă a riscurilor.

Agenția poate, de asemenea, pune capăt operațiunilor comune și proiectelor pilot în cazul în care condițiile de desfășurare a acestor inițiative nu mai sunt îndeplinite.

2. Agenția va constitui, în conformitate cu dispozițiile Articolului 3b, o rezervă de polițiști de frontieră numită echipa de asistență comună Frontex, care să fie eventual desfășurată în cadrul operațiunilor comune și a proiectelor pilot menționate la alineatul (1). Aceasta poate decide cu privire la desfășurarea resurselor umane și a echipamentului tehnic, în conformitate cu articolele 3a și 7.

3. Agenția poate acționa prin birourile sale specializate menționate la articolul 16, pentru organizarea practică a operațiunilor comune și a proiectelor pilot.

4. Agenția evaluează rezultatele operațiunilor comune și ale proiectelor pilot și transmite Consiliului de administrație rapoarte detaliate de evaluare, în termen de 60 de zile de la data încetării activității. Agenția efectuează o analiză comparativă globală a acestor rezultate în vederea creșterii calității, coerenței și eficienței operațiunilor și proiectelor viitoare, ce urmează să fie inclusă în raportul său general, menționat la articolul 20 alineatul (2) litera (b).

5. Agenția poate decide să finanțeze sau să cofinanțeze operațiunile și proiectele menționate la alineatul (1) prin subvenții de la bugetul său în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.”
- (5) Se introduc următoarele articole 3a, 3b și 3c:

„Articolul 3a

Aspecte organizatorice ale operațiunilor comune și ale proiectelor pilot

1. Directorul executiv pregătește planul operativ pentru activitățile menționate la articolul 3 alineatul (1). Directorul executiv și statul membru gazdă convin asupra unui plan operativ care prezintă în detaliu și în timp util aspectele organizatorice, înainte de data preconizată de începere a activității.

Planul operativ cuprinde următoarele:

- (a) o descriere a situației, împreună cu modul de operare și obiectivele desfășurării inclusiv scopul operativ;
- (b) durata previzibilă a operațiunilor comune și a proiectelor pilot;
- (c) spațiul geografic în care se va desfășura operațiunea comună sau proiectul pilot;
- (d) descrierea sarcinilor și a instrucțiunilor speciale pentru agenții invitați, inclusiv instrucțiuni referitoare la bazele de date pe care membrii echipelor sunt autorizați să le consulte și la armele de serviciu, muniția și echipamentul pe care sunt autorizați să le utilizeze în statul membru gazdă;
- (e) componența echipelor de agenți invitați;
- (f) dispoziții privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră din statul membru gazdă care sunt responsabili de cooperarea cu agenții invitați și cu agenția, în special ale acelor polițiști de frontieră care comandă echipele pe durata desfășurării, precum și locul rezervat agenților invitați în lanțul de comandă;
- (g) echipamentul tehnic ce va fi utilizat în cadrul operațiunilor comune sau a proiectelor pilot, inclusiv aspectele specifice, precum condițiile de utilizare, personalul necesar, transportul și alte operațiuni logistice și dispozițiile financiare;
- (h) o schemă de raportare și de evaluare care conține prevederi detaliate cu privire la raportarea incidentelor, indicatori pentru raportul de evaluare și termenul-limită pentru transmiterea raportului final de evaluare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4).
- (i) în ceea ce privește operațiunile pe mare, cerințele specifice referitoare la jurisdicția și dispozițiile dreptului maritim care se aplică în zona geografică unde are loc operațiunea comună.

2. Orice modificări sau adaptări aduse planului operativ necesită acordul directorului executiv și al statului membru solicitant. O copie a planului operativ modificat sau adaptat este trimisă imediat de către agenție statelor membre participante.
3. În cadrul atribuțiilor sale de coordonare, agenția asigură punerea în aplicare operațională a tuturor aspectelor organizatorice, inclusiv prezența unui membru al personalului agenției, a operațiunilor comune și a proiectelor pilot avute în vedere în prezentul articol.

Articolul 3b

Componența și desfășurarea echipelor de asistență comună Frontex

1. La propunerea directorului executiv al agenției, Consiliul de administrație al agenției decide, cu o majoritate absolută a membrilor săi, cu privire la profilurile și numărul total de polițiști de frontieră care urmează a fi puși la dispoziția echipelor de asistență comună Frontex. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilurilor și numărului total de polițiști de frontieră. Statele membre contribuie la echipele de asistență comună Frontex prin intermediul unei rezerve de experți naționali, constituită în funcție de diferitele profiluri definite, desemnând polițiști de frontieră care să corespundă profilurilor solicitate.
2. Agenția contribuie, de asemenea, la echipele de asistență comună Frontex cu polițiști de frontieră competenți, detașați de statele membre cu titlu de experți naționali, în conformitate cu articolul 17 alineatul (5). În acest scop, statele membre contribuie prin detașarea în cadrul agenției de polițiști de frontieră cu titlu de experți naționali. Durata maximă a unor astfel de detașări nu poate fi mai mare de șase luni pe an. În sensul prezentului regulament, aceștia sunt considerați agenți invitați și au atribuțiile și competențele menționate la articolul 10. Statul membru care a detașat polițiștii de frontieră în cauză este considerat „stat membru gazdă”, astfel cum este definit în articolul 1a alineatul (3), în scopul aplicării articolelor 3c, 10 și 10b. Alți membri ai personalului care sunt angajați de Agenție cu titlu temporar și care nu sunt calificați pentru a desfășura activități de control la frontieră, sunt detașați în cadrul operațiunilor comune și proiectelor pilot doar pentru sarcini de coordonare.
3. La cererea agenției, statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră, în vederea detașării lor, cu excepția cazului în care acestea se confruntă cu o situație excepțională, care afectează într-o măsură importantă, îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 30 de zile înainte de data prevăzută pentru detașare. Autonomia statului membru de origine în legătură cu selecția personalului și durata detașării acestuia nu este afectată.
4. Membrii echipelor comune de asistență Frontex au obligația de a respecta pe deplin drepturile fundamentale și demnitatea umană în îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor. Orice măsuri luate în îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor trebuie să fie proporționale cu obiectivele urmărite prin măsurile respective. În îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor, membrii echipelor nu fac nici o discriminare pe criterii de sex, rasă sau origine etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

5. În conformitate cu articolul 8g, agenția va desemna un ofițer de coordonare pentru fiecare operațiune comună sau proiect pilot comun în cadrul căruia vor fi desfășurați membri ai echipelor comune de asistență Frontex.
6. În conformitate cu articolul 8h, agenția acoperă integral costurile suportate de statele membre cu ocazia punerii la dispoziție a polițiștilor lor de frontieră, în temeiul alineatului (1), pentru echipele comune de asistență Frontex.

Articolul 3c

Instrucțiuni pentru echipele comune de asistență Frontex

1. Pe durata desfășurării echipelor comune de asistență Frontex, instrucțiunile adresate acestora sunt emise de statul membru gazdă, în conformitate cu planul operativ la care se face referire la articolul 3a alineatul (1).
 2. Agenția, prin intermediul ofițerului său coordonator prevăzut la articolul 3b alineatul (5), poate comunica statului membru gazdă opiniile sale cu privire la aceste instrucțiuni. În acest caz, statul membru gazdă trebuie să ia în considerare respectivele opinii.
 3. În conformitate cu articolul 8g, statul membru gazdă acordă tot sprijinul necesar ofițerului coordonator, inclusiv un acces nelimitat la echipele comune de asistență Frontex pe întreaga durată a desfășurării.
 4. În îndeplinirea sarcinilor și exercitarea competențelor lor, membrii echipelor comune de asistență Frontex rămân supuși măsurilor disciplinare ale statului lor de origine.”
- (6) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Analiza riscurilor

Agenția elaborează și aplică un model comun de analiză integrată a riscului.

Aceasta întocmește analize atât generale cât și specifice ale riscului pentru a fi prezentate Consiliului și Comisiei. În acest scop, statele membre furnizează agenției toate informațiile necesare referitoare la situația și amenințările potențiale la frontierele externe.

Agenția evaluează cu regularitate capacitatea statelor membre de a răspunde provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor și presiunilor prezente și viitoare la frontierele externe ale Uniunii Europene. Prin urmare, agenția evaluează structurile naționale, echipamentul și resursele statelor membre în materie de control la frontieră. Rezultatele acestor evaluări sunt prezentate, cel puțin odată pe an, Consiliului de administrație al agenției.

Agenția ține seama de rezultatele modelului comun de analiză integrată a riscului la elaborarea trunchiului comun al planului de învățământ pentru formarea polițiștilor de frontieră menționată la articolul 5.”

(7) La articolul 5, primul alineat se înlocuiește cu următorul text:

„Agenția elaborează și dezvoltă un trunchi comun al planului de învățământ pentru formarea profesională a polițiștilor de frontieră și furnizează formare profesională la nivel european pentru instructorii polițiștilor de frontieră naționali ai statelor membre, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale și accesul la protecție internațională.

Statele membre integrează trunchiul comun al planului de învățământ în programul de formare profesională a polițiștilor de frontieră naționali.”

(8) Articolele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 6

Monitorizarea evoluțiilor și contribuția la acestea în domeniul cercetării

Agenția monitorizează evoluțiile în domeniul cercetării relevante și contribuie la acestea pentru controlul și supravegherea frontierelor externe și comunică aceste informații Comisiei și statelor membre.

Articolul 7

Echipamentul tehnic

1. Agenția poate achiziționa sau închiria echipament tehnic pentru controlul frontierelor externe, care va fi folosit în cadrul operațiunilor comune, proiectelor pilot, în cadrul activității echipelor de intervenție rapidă la frontieră, a operațiunilor de returnare sau în cadrul proiectelor de asistență tehnică, în limitele regulilor financiare aplicabile agenției. Orice achiziție de echipament ce presupune costuri semnificative pentru agenție este precedată de o analiză riguroasă cost/beneficii. În cazul în care agenția achiziționează sau închiriaza echipament tehnic important, precum nave sau vehicule de patrulare de coastă sau de larg, pentru a fi folosite în operațiunile comune, se aplică următoarele dispoziții.
 - în cazul achiziționării, agenția convine în mod formal cu un stat membru ca acesta din urmă să asigure înregistrarea echipamentului;
 - în cazul închirierii, echipamentul trebuie înregistrat într-un stat membru.

Statul membru de înregistrare sau furnizorul echipamentului tehnic, va pune la dispoziție experții necesari și personalul tehnic pentru operarea echipamentului tehnic într-un mod perfect legal și în siguranță.

2. Agenția creează și menține un inventar centralizat al echipamentului tehnic, care repertoriaza echipamentul deținut de statele membre sau de agenție în scopul controlului frontierelor externe. Parcul de echipamente tehnice conține un număr minim de unități pe tip de echipamente tehnice, stabilit în conformitate cu alineatul (5) al prezentului articol. Echipamentele care fac parte din parcul de echipamente tehnice va fi utilizat în cadrul activităților menționate la articolele 3, 8a și 9.

3. Statele membre contribuie la parcul de echipamente tehnice menționat la alineatul (2). Statele membre pun la dispoziție echipamentele lor tehnice, în măsura în care acestea fac parte din numărul minim de echipamente dintr-un anumit an, în termen de 30 de zile de la cererea de desfășurare formulată de agenție, cu excepția cazului în care acestea se confruntă cu o situație excepțională, care afectează în mod important executarea sarcinilor naționale. Contribuțiile la parcul de echipamente tehnice vor fi revizuite anual.
4. Agenția gestionează inventarul parcului de echipamente tehnice după cum urmează:
 - (a) clasificare pe tip de echipamente și pe tip de operațiune;
 - (b) clasificare în funcție de proprietar (stat membru, agenția, alții);
 - (c) numărul total de echipamente necesare;
 - (d) cerințele referitoare la personal, acolo unde este cazul;
 - (e) alte informații, precum detaliile de înregistrare, cerințele referitoare la transport și întreținere, regimurile naționale de export aplicabile, instrucțiunile tehnice, sau alte informații relevante pentru manipularea corectă a echipamentelor.
5. Agenția finanțează desfășurarea echipamentului care face parte din numărul minim de echipamente puse la dispoziție de un anumit stat membru într-un anumit an. Desfășurarea echipamentului care nu face parte din numărul minim de echipamente va fi cofinanțată de Agenție până la maximum 60% din cheltuielile eligibile.

Normele aplicabile, inclusiv numărul minim total necesar pe tip de echipamente, condițiile de detașare și rambursarea costurilor, sunt stabilite anual, în conformitate cu articolul 24, de către Consiliul de administrație, la propunerea directorului executiv. Din motive bugetare, această decizie trebuie luată de Consiliul de administrație până la data de 31 martie.

Numărul minim de echipamente este propus de agenție conform nevoilor sale, în special în vederea realizării operațiunilor comune, a proiectelor pilot și a operațiunilor de returnare, conform programului de lucru al agenției pentru anul în cauză.
6. Agenția informează lunar Consiliul de administrație cu privire la componența și desfășurarea echipamentelor ce fac parte din parcul de echipamente tehnice. În cazul în care numărul minim de echipamente menționat la alineatul (5) nu este atins, directorul executiv informează fără întârziere Consiliul de administrație. Acesta decide de urgență cu privire la ierarhizarea priorităților de detașare a echipamentelor tehnice și ia măsurile necesare pentru remedierea deficiențelor identificate. Consiliul de administrație informează Comisia cu privire la deficiențele identificate și cu privire la măsurile luate pentru remedierea acestora. Comisia poate informa ulterior Parlamentul European și Consiliul, adăugând propria sa evaluare.”
- (9) Articolul 8 este eliminat.
- (10) La articolul 8e, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) literele (f) și (g) se înlocuiesc cu următorul text:

„(f) dispozițiile privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră din statul membru gazdă responsabili pentru cooperarea cu echipele de intervenție rapidă la frontieră, în special polițiștii de frontieră care se află la comanda echipelor pe durata desfășurării, precum și locul rezervat echipelor în lanțul de comandă;

(g) echipamentul tehnic ce urmează a fi detașat împreună cu echipele, inclusiv cerințele specifice, precum condițiile de utilizare, personalul necesar, transportul și alte operațiuni logistice și dispozițiile financiare;

(b) se adaugă literele (h) și (i) următoare:

„(h) o schemă de raportare și de evaluare conținând prevederi detaliate cu privire la raportarea incidentelor, indicatori pentru raportul de evaluare și termenul limită pentru raportul final de evaluare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4).

(i) în ceea ce privește operațiunile pe mare, cerințele specifice referitoare la jurisdicția și dispozițiile dreptului maritim care se aplică în zona geografică unde se desfășoară operațiunea comună.”

(11) La articolul 8h, primul alineat se înlocuiește cu următorul text:

„(1). Agenția acoperă integral următoarele costuri suportate de statele membre cu ocazia punerii la dispoziție a polițiștilor lor de frontieră în scopurile menționate la articolul 3 alineatul (2), la articolul 8a și la articolul 8c.”

(12) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Cooperarea în materie de returnare

1. Conform politicii Uniunii Europene în materie de returnare, în special Directiva 2008/115/CE¹⁵, agenția furnizează asistența necesară și asigură, la solicitarea statelor membre participante, coordonarea necesară în vederea organizării operațiunilor comune de returnare ale statelor membre. Agenția poate decide să finanțeze sau să cofinanțeze operațiunile și proiectele menționate în prezentul alineat, prin subvenții de la bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției. Agenția poate utiliza, de asemenea, mijloacele financiare comunitare disponibile în materie de returnare. Agenția veghează ca, în acordurile privind subvențiile, încheiate cu statele membre, acordarea oricărei asistențe financiare să fie condiționată de respectarea deplină a Cartei Drepturilor Fundamentale.
2. Agenția elaborează un Cod de conduită pentru returnarea, pe calea aerului, a resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală, aplicabil în cadrul tuturor operațiunilor comune de returnare a căror coordonare este asigurată de

¹⁵ JO L 348, 24.12. 2008, p.

agenție. Acest cod stabilește procedurile comune standardizate, care ar trebui să simplifice organizarea zborurilor comune de returnare și să garanteze returnarea în condiții umane și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special a principiilor demnității umane, interzicerii torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, dreptului la libertate și securitate, drepturilor de protecție a datelor cu caracter personal și a principiului nediscriminării.

3. Codul de conduită va ține seama în mod special de obligația stabilită la articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE de a prevedea un sistem eficient de monitorizare a returnării forțate. Monitorizarea operațiunilor comune de returnare ar trebui efectuată în mod independent și ar trebui să acopere toată operațiunea comună de returnare, de la faza anterioară plecării și până la predarea persoanelor returnate în țara de returnare. În plus, observațiile persoanei care efectuează monitorizarea, referitoare la respectarea Codului de conduită și în special, a drepturilor fundamentale, este pusă la dispoziția Comisiei și face parte din raportul final al operațiunii de returnare. În vederea asigurării transparenței și a unei analize coerente a operațiunilor de returnare forțată, rapoartele persoanei care efectuează monitorizarea sunt integrate într-un mecanism de raportare anuală.
4. O dată pe lună, statele membre informează agenția cu privire la situația lor în materie de returnare și specifică în ce măsură asistența sau coordonarea din partea agenției este necesară. Agenția elaborează un plan operativ pentru a furniza statelor membre solicitante sprijinul operativ necesar, inclusiv echipamentul tehnic menționat la articolul 7 alineatul (1). În conformitate cu articolul 24, la propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide cu privire la conținutul și modul de operare al planului operativ.
5. Agenția cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe relevante, menționate la articolul 14, identifică cele mai bune practici privind obținerea documentelor de călătorie și returnarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală.”

(13) La articolul 10, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Pe durata îndeplinirii sarcinilor și a exercitării competențelor lor, agenții invitați respectă legislația comunitară, în conformitate cu drepturile fundamentale și legislația națională a statului membru gazdă.”

(14) Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Sistemele de schimb de informații

Agenția poate lua toate măsurile necesare în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru atribuțiile sale, cu Comisia și statele membre. Agenția dezvoltă și gestionează un sistem de informații capabil să realizeze schimburi de informații clasificate cu Comisia și cu statele membre. Schimbul de informații care trebuie realizat prin acest sistem nu cuprinde și schimbul de date cu caracter personal.”

(15) Se introduc următoarele articole 11a și 11b:

„Articolul 11a

Protecția datelor

Consiliul de administrație stabilește măsurile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 de către agenție, inclusiv măsurile referitoare la responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției.

Articolul 11b

Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

1. Agenția aplică normele de securitate ale Comisiei, astfel cum acestea sunt prevăzute în anexa la Decizia 2001/844/CE a Comisiei, CECO, Euratom¹⁶. Sunt vizate în special, *inter alia*, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor clasificate.
2. Agenția aplică principiile de securitate privind prelucrarea informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum au fost adoptate și puse în aplicare de Comisia Europeană.”

(16) Articolele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 13

Cooperarea cu agențiile și organismele Uniunii Europene și cu organizațiile internaționale

Agenția poate coopera cu Europol, cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale, cu alte agenții și organisme ale Uniunii Europene și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament, în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste organisme, în conformitate cu dispozițiile relevante ale tratatului și cu dispozițiile privind competența respectivelor organisme.

Articolul 14

Facilitarea cooperării operative cu țările terțe și a cooperării cu autoritățile competente ale țărilor terțe

1. Cu privire la domeniile care fac obiectul activităților sale și în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, agenția facilitează cooperarea operativă între statele membre și țările terțe, în cadrul politicii de relații externe a Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor omului.

¹⁶ JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

2. Agenția poate desfășura ofițeri de legătură, care trebuie să beneficieze, în țările terțe, de cel mai înalt grad de protecție în îndeplinirea misiunilor lor. Aceștia vor face parte din rețelele locale sau regionale de cooperare ale ofițerilor de legătură din statele membre, create în conformitate cu Regulamentul nr. 377/2004¹⁷ al Consiliului. Ofițerii de legătură sunt desfășurați doar în țări terțe în care practicile referitoare la gestionarea frontierelor respectă standardele minime de protecție a drepturilor omului. Trebuie acordată prioritate desfășurării în acele țări terțe care, în baza analizei riscurilor, reprezintă țări de origine sau de tranzit în ceea ce privește imigrația ilegală. În mod reciproc, agenția poate primi, de asemenea, ofițeri de legătură desfășurați de aceste țări terțe, pentru o perioadă limitată de timp. În conformitate cu articolul 24, la propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație adoptă lista anuală a priorităților.
3. Atribuțiile ofițerilor de legătură includ, în conformitate cu dreptul comunitar și drepturile fundamentale, crearea și menținerea de contacte cu autoritățile competente din țările terțe în care sunt afectați, în vederea contribuției la prevenirea și lupta împotriva imigrației ilegale și la returnarea imigranților ilegali.
4. Agenția poate beneficia de finanțare UE în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante de sprijin al politicii externe a UE. Agenția poate iniția și finanța proiecte de asistență tehnică în țări terțe, în domeniile acoperite de prezentul regulament. Agenția poate invita, de asemenea, reprezentanți ai țărilor terțe, ai altor agenții și organisme ale Uniunii Europene sau ai organizațiilor internaționale, să participe la activitățile acestora, menționate la articolele 3, 4 și 5. Acești reprezentanți sunt formați în mod corespunzător de către agenție, anterior participării la activități.
5. În momentul încheierii acordurilor bilaterale cu țări terțe, menționate la articolul 2 alineatul (2), statele membre, acolo unde este cazul, introduc prevederi privind rolul și competențele agenției, în special în ceea ce privește exercitarea competențelor de execuție de către membrii echipelor desfășurate de către agenție în cadrul activităților menționate la articolul 3.
6. Agenția poate coopera cu autoritățile țărilor terțe competente în domeniile reglementate de prezentul regulament în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste autorități, în conformitate cu dispozițiile relevante din tratat.
7. Activitățile menționate la alineatele (2) și (6) trebuie să primească în prealabil avizul favorabil al Comisiei.”

(17) Se introduce articolul 15a, cu următorul text:

„Articolul 15a

Acordul privind sediul

Dispozițiile necesare privind amplasarea agenției în statul membru în care aceasta își are sediul și privind facilitățile care trebuie oferite de statul respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, directorului executiv adjunct,

¹⁷ JO L 64, 2.3.2004, p. 1.

membrilor Consiliului de administrație, angajaților Autorității și membrilor familiilor acestora, sunt prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între agenție și statul membru în care agenția își are sediul. Acordul privind sediul se încheie după obținerea aprobării Consiliului de administrație. Statul membru în care agenția își are sediul trebuie să asigure cele mai bune condiții pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a agenției, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.”

(18) La articolul 17, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. În vederea aplicării articolului 3b alineatul (5), doar membrii personalului agenției cărora li se aplică Statutul funcționarilor și titlul II din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene angajați de agenție, pot fi desemnați ca ofițeri coordonatori, în conformitate cu articolul 8g. În vederea aplicării articolului 3b alineatul (2), doar experții naționali detașați de un stat membru la agenție pot fi desemnați a face parte din echipele comune de asistență Frontex. Agenția va desemna experții naționali care vor face parte din echipele comune de asistență Frontex, conform prezentului articol.”

(19) La articolul 17 se introduc alineatele (4) și (5) următoare:

„4. Consiliul de administrație adoptă dispozițiile de aplicare necesare de comun acord cu Comisia, conform modalităților prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor Uniunii.

5. Consiliul de administrație poate adopta dispoziții care să permită detașarea la agenție a experților naționali din statele membre. Aceste dispoziții țin cont de cerințele prevăzute la articolul 3b alineatul (2), în special de faptul că acești experți sunt considerați ca agenți invitați și au atribuțiile și competențele menționate la articolul 10.”

(20) Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul 2 se modifică după cum urmează:

(i) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) stabilește structura organizatorică a agenției și adoptă politica de personal a acesteia, în special planul multianual privind politica de personal, pe care îl transmite, conform dispozițiilor relevante ale Regulamentului financiar cadru al organismelor prevăzute la articolul 185 din regulamentul financiar general¹⁸, Comisiei și autorității bugetare, după obținerea avizului favorabil al Comisiei;”

(ii) Se introduce următorul punct (i):

„(i) aprobă planul multianual al agenției, ce vizează definirea strategiei viitoare pe termen lung referitoare la activitățile agenției. ”

(b) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

¹⁸ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei (JO L 357, 31.12.2002, p. 72), modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 652/2008 al Comisiei (OJ L 181, 10.1.2008, p. 23).

„4. Consiliul de administrație poate face recomandări directorului executiv cu privire la orice aspect care vizează strict dezvoltarea gestionării operative a frontierelor externe, inclusiv activitățile de cercetare, astfel cum acestea sunt definite la articolul 6.”

(21) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Mandatul poate fi reînnoit.”

(b) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

"3. Țările asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă în cadrul agenției. Ele au câte un reprezentant și câte un membru supleant în Consiliul de administrație. În conformitate cu dispozițiile relevante ale acordurilor lor de asociere, s-au elaborat măsuri care precizează natura și amploarea, precum și normele detaliate privind participarea acestor țări la lucrările agenției, inclusiv dispozițiile privind contribuțiile financiare și personalul.”

(22) La articolul 25 alineatul (3), se adaugă următorul punct (g):

„(g) să pună în aplicare planul operativ menționat la articolele 3a și 8g. ”

(23) La articolul 33, se introduc următoarele alineate (2a) și (2b):

„2a În cadrul evaluării se analizează necesitatea agenției de a angaja polițiști de frontieră independenți care acționează conform instrucțiunilor agenției, inclusiv o descriere detaliată a cadrului juridic care va trebui creat în acest sens.

2b. Evaluarea cuprinde o analiză specifică a modului în care Carta Drepturilor Fundamentale a fost respectată, conform regulamentului.”

Articolul 2 Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*